

Tot té el seu moment, sota el cel
hi ha un temps per a cada cosa. (Cohélet 3, 1)

2n. Diumenge de Quaresma 2025 - Núm. 309309

Eureka

De nou em convoca la meva cita amb l'estona d'aturada, de quietud, de disposició al diàleg amb el Déu que m'habita. Avui hi entro dempeus. Enfoco la meva atenció en la planta dels peus, ben sostinguda al terra. Puc aturar-me en la percepció d'aquella part del peu que pren més força en recolzar-se en terra, el lateral intern o el lateral extern? M'adono de quindit del peu prem amb més intensitat a la superfície del calçat. Em faig així conscient de la força de la gravetat.

Ara m'adono de l'alçada de la meva columna vertebral, eixamplant lleugerament els ombros i allargant suaument el cap com si d'un fil del bellmig m'estirés amunt. Enfoco la mirada en aquell punt llunyà que em trobo a l'alçada dels meus ulls.

Des d'aquesta mirada enfocada lluny enllà, paro atenció al més proper a mi i concentro els ulls en la lectura de [Lc 9,28b-36](#). M'hi trobo un moment sorprenent, estrany fins i tot, d'esglai -se'm diu. Imagino l'escena. Escolto el que s'hi revela: "Aquest és el meu fill, el meu elegit, escolteu-lo". M'adono d'aquella alçada guanyada estirant la columna, del punt d'atenció de la mirada. Ha canviat res en la meva percepció corporal, en sentir aquestes paraules? M'enfoco en el meu rostre: hi ha tensió a l'entrecelles? He arrufat el nas? Les dents premen amb més força? Quin ressò corporal tenen en mi aquestes paraules?

De nou reprenc l'atenció a la força de la gravetat que em manté dempeus, amb fermesa. Recordo aquell: "manteniu-vos fermes en el Senyor" (Fl 4,1). Davant aquest petició, m'hi dispo recordant aquell saltamartí que enjugassat sosté el seu equilibri vagin com vagin les ventades i sotracs. La fermesa l'estabilitza. En qui tinc posada la meva estabilitat? Què em sosté dempeus?

Aquesta setmana em dispo a recordar-m'ho cada dia en sortir del llit i posar el primer peu en terra. Em sosté aquell moment "eureka" en el que se'm fa la llum? Em sosté voler-lo eternitzar amb la temptació de les tres cabanes? Em sosté l'enlluernament de les paraules sentides que em confirmen haver trobat aquell qui em dona veritat? En qui poso la meva confiança?

Amb el Parenostre d'avui demano enfocar la mirada en aquell que em manté ferma. Demano restar atenta als moments "eureka", sense voler-los atrapar.

"No hi ha manera de fer veure als humans que tots ells deambulen pel món brillant com el sol"

(Thomas Merton)

"Transparencia"